

ner er der så mange voksne rundt om børnene, at de børn, der for alvor har brug for hjælp, også kan få den hjælp, de har brug for, og nogle daginstitutioner i de områder, hvor der er samlet flest sociale problemer, gør virkelig en indsats for at bryde den negative sociale arv.

Betænkningen viser, at flertallet efter det kommende folketingsvalg, nemlig Socialdemokratiet, SF, Det Radikale Venstre og Enhedslisten, med forslag af samme type som B 111 er i færd med at byde på, hvad man kan forvente sig efter valget. Jeg synes, det er et rigtig godt tegn, at den nuværende opposition med denne type forslag viser, hvad et kommende flertal vil bruge sine mandater til.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 41 (S, SF og EL) stemte for, 60 (V, DF, KF og RV) imod; 2 (KD) stemte hverken for eller imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 119:

Forslag til folketingsbeslutning om nedsat forældrebetaling i kommuner med pasningsgaranti.

Af Villy Søvnald (SF) m.fl.

(Fremsat 5/2 2004. Første behandling 23/3 2004. Betænkning 22/4 2004).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Villy Søvnald (SF):

Det er på en måde et sjovt forslag, for det viser, hvor stor forskellen nogle gange kan være mellem den debat, der føres i offentligheden, og den debat, der bliver ført, når vi skal stemme herinde.

Her i foråret har der været mange meldinger om, at det er blevet for dyrt at få passet børn.

Selv regeringspartierne og det tredje regeringsparti, Dansk Folkeparti, har været optaget af, at det, at man nogle steder skal betale helt op til 3.600 kr., er en urimelig byrde på travle børnefamilier, der tvinges til at arbejde mere og mere. Selv socialministeren har sagt, at nogle steder er det blevet for dyrt, og det er klart, at når der er så mange gode viljer, synes SF, at det må afprøves i Folketingssalen, om viljen til at sænke daginstitutionstaksterne virkelig er til stede.

Det er et meget beskedent forslag. Det, vi foreslår, er at sænke loftet fra de nuværende 33 pct. til 30 pct., så mindre kan det næsten ikke være. Men på trods af det står der i den betænkning, der er afgivet, at regeringspartierne – også det tredje regeringsparti, Dansk Folkeparti – vil stemme imod. Det er sådan set lidt underligt, for når det er til udvortes brug, som det hedder på apoteket, altså når man udtaler sig til aviser og tv og den slags, er der ikke nogen som helst grænser for den gode vilje. Men når det forpligtende øjeblik kommer her i Folketingssalen, og man skal vise, at man mener det, man siger udadtil, alvorligt, stemmer man ikke for.

Jeg vil egentlig opfordre til, at alle, der har sagt uden for Christiansborg, at de synes, det er synd, at det er så dyrt at få passet børn, stemmer for forslaget. Så vil der nemlig være et helt solidt flertal for det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 41 (S, SF og EL) stemte for, 63 (V, DF, KF, RV og KD) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 125:

Forslag til folketingsbeslutning om begrænsning af den stigende økonomiske ulighed i alderdommen.

Af Villy Søvnald (SF) m.fl.

(Fremsat 17/2 2004. Første behandling 23/3 2004. Betænkning 22/4 2004).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Flemming Oppfeldt (V):

Der er sket noget mærkeligt under udvalgsarbejdet.

SF har fremsat et beslutningsforslag, som går ud på at nedsætte folkepensionens grundbeløb, men det er blevet afvist af et stort flertal i Folketinget. Både regeringspartierne, Enhedslisten, Kristendemokraterne og Det Radikale Venstre har den holdning, at de vil afvise forslaget, men Socialdemokratiet har meddelt, at de vil undlade at stemme til det.

Kl. 13.45

Det vil sige, at et stort flertal i Folketinget vil bevare folkepensionens grundbeløb uændret, men der ønsker Socialdemokratiet under udvalgsarbejdet at markere, at man vil undlade at stemme. Samtidig skriver man, at Socialdemokratiet dog er imod en model, hvor der pilles ved folkepensionens grundbeløb. Det gør nogle af os lidt forvirrede.

Vil Socialdemokratiet bevare folkepensionen uændret, eller vil man pille ved den? Det spørgsmål er jeg nødt til at stille her i dag.

Grete Schødt (S):

Hvis hr. Flemming Oppfeldt vil gøre sig den ulejlighed at gennemlæse betækningsbidraget bare en enkelt gang, så vil han få det svar, som jeg også gav i Folketingssalen under førstebehandling.

SF's forslag er sympatisk, det peger i retning af, at der er nogle økonomiske problemer for en del folkepensionister. Det havde vi sympati for, vi har bare en anden model til løsning af problemet. Det kan heller ikke komme bag på hr. Flemming Oppfeldt, at Socialdemokratiets forslag til en skatteomlægning, der var til behandling, da vi forhandlede finansloven, lød på, at vi ville se på forhøjelser af pensionstillægget. Så det står klokkeklart, hvad vi mener, og det her er faktisk en understregning af, at folkepensionens grundbeløb er det bærende fundament. Det er det, Socialdemokratiet mener i dag og i morgen og i fremtiden.

Pernille Falcon (EL):

Når Enhedslisten ikke har kunnet støtte forslaget, hænger det sammen med, at vi ikke er med på at finansiere en stigning i pensionstillægget

ved at nedsætte folkepensionens grundbeløb. Vi mener, at man skal gribe det an på en helt anden måde. I stedet for at fortsætte sådan, som satspuljepartierne har gjort det, med at udhule folkepensionen og udhule overførselsindkomsterne, er det vores opfattelse, at man skal have en regulering af de ydelser, og det ville kunne give nogle langt større reguleringer, hvis man ophørte med satspuljetyveriet. Det vil vi så opfordre de øvrige partier i Folketinget til at gå ind for.

Men vi kan simpelt hen ikke tilslutte os, at man undergraver folkepensionens grundbeløb på den måde, der er lagt op til her. Vi mener, det er en meget dårlig løsning.

Villy Søvndal (SF):

Jeg tror ikke, hr. Flemming Oppfeldt havde fået læst forslaget, men det kan der jo være mange grunde til, for når han siger, at SF's hensigt er at nedsætte grundbeløbet, så er det simpelt hen faktisk forkert. Det tror jeg også, hr. Flemming Oppfeldt vil komme op og bekræfte om et øjeblik, når han får læst forslaget, jeg kan se, at han er ved at finde det frem. Så hvis hr. Flemming Oppfeldt finder forslaget, kan han lige komme op og sige, at han kom til at sige forkert fra talerstolen, det kan jo ske.

Det, der er tale om, er, at vi regulerer med forskellige satser. Vores ærinde er ikke at pille penge, ikke en eneste øre, ud af ældreområdet. Vores ærinde er at gøre noget ved de stigende uligheder, der er i alderdommen, på den måde at de, der kun har den nøgne folkepension og derfor også får pensionstillægget, efter vores opfattelse er dem, der har brug for at få hjælp. Over for dem, der ved siden af folkepensionen har arbejdsmarkeds pensioner og private skattefinansierede pensionsordninger, og hvad de ellers har, går vi ind, ikke og nedsætter grundbeløbet, som hr. Flemming Oppfeldt sagde, men derimod regulerer med en lavere procentsats, end vi gør på pensionstillægget.

Virkningen af det her forslag, som jo virker på lang sigt, vil være, hvis vi kigger langt frem, at de ældre, der i dag kun har den nøgne folkepension og derfor også pensionstillægget, får fordelen, mens de ældre, der har ret mange penge, vil få en lidt mindre regulering end under det nuværende system.

Jeg vil sådan set bare bede hr. Flemming Oppfeldt komme op og beklage, at han kom til at fortælle sig, og sige, at denne her gengivelse er den korrekte. Det er nemlig vigtigt, når vi disku-

terer de her ting, at vi altid diskuterer på et korrekt grundlag.

Kl. 13.50

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg kan kun bekræfte, at SF har fremsat et forslag, som er et frontalangreb på folkepensionens grundbeløb. Man skal have været mange år i politik for at få en mindre regulering til at lyde som et uændret folkepensionsgrundbeløb. Her er der tale om, at folkepensionens grundbeløb vil miste sin betydning over en årrække, det står der direkte i SF's forslag. Så vil SF lade det erstatte af noget andet, og det er så en fair diskussion.

Men det spørgsmål, jeg rejste, var ikke til SF, det var til Socialdemokratiet. Det var, hvordan man kan undlade at stemme, når vi om lidt stemmer om fundamentet i vores pensionslovgivning, nemlig folkepensionens grundbeløb.

Hvordan kan Socialdemokratiet undlade at stemme her, for det er jo det, der er sat til afstemning? Det er fundamentet, vi stemmer om, og her har Socialdemokratiet markeret, at man vil undlade at stemme.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg forstår godt, at hr. Flemming Oppfeldt havde lyst til at diskutere uden om SF og hellere med Socialdemokratiet. Sådan er det jo altid, når man er taget på fersk gerning, så vil man godt til noget helt andet.

Men tak i øvrigt for bekræftelsen af, at SF ikke vil nedsætte grundbeløbet, som hr. Flemming Oppfeldt kom til at sige i første omgang, men lave en anden regulering, som stadig væk er en regulering, som stadig regulerer folkepensionen. Tak for den korrektion.

Så er der jo ikke noget underligt i, at vi står forskellige steder i forbindelse med det her forslag. Det er jo ikke så sært, at Venstre, der varetager de velhavendes interesser, er tilhængere af et system, der bevarer de store forskelle, mens SF, som er et parti, der er optaget af lighed, er optaget af forslag, der udligner ulighederne.

Det synes jeg ikke man skal bebrejde Venstre, det synes jeg er med til at skabe den fornødne klarhed i politik, at nogle varetager nogles interesser og andre varetager andres interesser. Så fra SF's side tak til hr. Flemming Oppfeldt, fordi han ved at gå ind i debatten var med til at tydeliggøre de her ting.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Der er en kort bemærkning fra fru Pernille Rosenkrantz-Theil til hr. Villy Søvndal. Vi tager den heroppe, fordi der er så meget uro i salen.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det er jo en meget principiel diskussion, SF bevæger sig ind i, for SF vil ind at pille ved grundbeløbet og folkepensionen. Det synes vi i Enhedslisten er meget, meget, meget, meget alvorligt. Vi anser folkepensionen for at være en velfærdsydelse, altså en ydelse, der skal gælde alle, rig som fattig, høj som lav, på samme måde som folkeskolen og sygehusvæsenet er velfærdsydelser, der skal gælde alle, høj som lav, rig som fattig.

Derfor vil jeg gerne spørge SF, om der er andre områder, hvor man vil gå ind og indtægtsgraduere velfærdsydelserne? Kunne man forestille sig, at SF ville gå ind og stemme for, at man, hvis man tjente over et vist beløb, skulle have brugerbetaling for at gå i folkeskole eller skulle have brugerbetaling for at komme på sygehuset?

Det er jo den glidebane, SF bevæger sig ud ad, og SF placerer sig på det her spørgsmål væsentligt til højre for den tidligere regering og helt ovre i den borgerlige lejr, så jeg synes sådan set, man skylder vælgerne nogle svar.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Nu er det vel svært for fru Pernille Rosenkrantz-Theil at hævde, at SF bevæger sig over i den borgerlige lejr, når hun lige har holdt en tale, der var fuldstændig på linje med Venstres ordførers.

Sandheden er jo, at de, der måtte være galt afmarcheret i klassekampen i det her spørgsmål, ikke er SF, men Enhedslisten, som er helt på linje, fuldstændig på linje med den borgerlige regering, med Dansk Folkeparti i det her spørgsmål. Hvorfor har vi så den principielle forskel?

Det skyldes, at Enhedslisten har det principielle standpunkt, at ydelser, der gælder nogle, skal gælde alle. Fair nok. Det er Enhedslistens principielle standpunkt.

Jeg synes, det roder ind i nogle fordelingspolitiske problemer, der hedder, at man opkræver skat, også hos lavindkomstgrupper, for at sende pengene videre også til pensionister, der har 1 mio. kr. i indkomst.

Men det må Enhedslisten jo slide med, vores synspunkt gælder ikke alene på ældre – det var

det, der var spørgsmålet – men også børnecheck f.eks., idet vi synes, man skal give pengeydelse til mennesker, der er i en økonomisk trængt situation.

Det er vores udgangspunkt i fordelingspolitikken og ikke, at når vi giver til nogle, så skal vi give til alle. Det giver til gengæld mulighed for en langt, langt større hjælp til mennesker, der for alvor er i problemer, og det er så det, vi viser med det her forslag.

Kl. 13.55

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Nu sniger SF's ordfører sig udenom på fuldstændig samme måde, som når man diskuterer med regeringen, det bliver mere og mere interessant. Jeg spurgte faktisk om nogle klokkeklare ting. Betyder det her, at SF vil være med til, at der skal være brugerbetaling i folkeskoler f.eks. for dem, der tjener over et vist beløb?

Når hr. Villy Søvndal siger, at der er tale om, at vi opkræver skat også af lavindkomstgrupper for at betale for nogle ydelser, så er det jo det samme med folkeskolen, det er det samme med sygehusene. Det er faktisk sådan, at alle danske borgere bidrager til fællesskabet. De rigeste bidrager med mere end de fattigste, men alle bidrager til fællesskabet; alle bidrager til at betale for folkeskolen fuldstændig på linje med, at alle bidrager til at betale for folkepensionen.

Derfor synes jeg, mit spørgsmål er relevant. Hvor går grænsen for SF? Hvad er det for nogle ting, man gerne vil være med til at skære på? Der kan jeg forstå, at en af tingene er folkepensionen; en anden ting er børnechecken. Skal vi også indkomstregulere på folkeskoleområdet, på sygehusene?

Jeg kan altså forstå på SF's ordfører, at man er meget obs på at give de fattigste grupper i samfundet rigtig meget. Det synes jeg da er et sympatisk udgangspunkt, men jeg bliver nødt til at spørge, hvad konsekvensen af det er. Er konsekvensen så, at alle, der i Danmark f.eks. har en husstandsindkomst på over 350.000 kr., skal til at betale for at gå i folkeskole, fordi vi skal give de fattige så meget? Eller hvad er SF's dagsorden?

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg er enig i, at det er en meget principiel diskussion, nemlig om man tør fordelingspolitikken, eller om man ikke tør fordelingspolitikken.

Så skal jeg prøve at besvare de meget konkrete spørgsmål. Men jeg mener i virkeligheden, at det kunne lade sig gøre for Enhedslisten også at orientere sig langt grundigere ved at studere SF's ændringsforslag til finansloven, som jeg er sikker på fru Pernille Rosenkrantz-Theil har beskæftiget sig med. Så vil hun jo selv kunne besvare sit spørgsmål, men det er jo fint nok at få det besvaret offentligt, det er slet ikke det.

Der er to steder, hvor vi går ind og regulerer. Det ene er her over for meget velhavende ældre. Det andet sted, hvor vi går ind og regulerer, er over for meget velhavende børnefamilier på børnefamilieydelsen. Det er ud fra det principielle synspunkt, at vi ikke synes, at det er rimeligt at opkræve skat fra lavindkomstgrupperne og sende de penge videre til nogle, der har langt, langt større indkomst.

Derfor også: Vi kunne ikke drømme om at indføre brugerbetaling på sygehusområdet og på folkeskoleområdet, på hjemmehjælpsområdet osv. Det er ikke den diskussion. Den diskussion, vi har rejst, det er der, hvor vi overfører pengeydelse til nogle, der i forvejen har meget, som bliver betalt også af lavindkomstgrupper.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Når jeg beder om ordet, er det, fordi jeg faktisk synes, at både hr. Søvndal fra SF og hr. Flemming Oppfeldt fra regeringspartiet Venstre zigzagger noget rundt i den her debat. Ved finanslovbehandlingen var hr. Søvndal og jeg ganske enige om, at når regeringen pillede ved reguleringen af børnechecken, ja, så tog man penge fra børnefamilierne. Det var ikke penge, der kom ud af den blå luft.

Det samme må jo gøre sig gældende, når man piller ved regulering af folkepensionen. Derfor synes jeg, at både hr. Oppfeldt, som stemte for reguleringsændringer af børnechecken, men nu siger det modsatte om folkepensionen, og hr. Søvndal, som sagde det modsatte under finanslovbehandlingerne, da det handlede om børnechecken, men nu gerne vil regulere i forhold til folkepensionen, sejler rundt i diskussionen.

Socialdemokratiet har i begge tilfælde sagt nej, og den eneste grund til, at vi undlader at stemme ved det her forslag, er, som hr. Søvndal udmærket ved, fordi vi gerne vil hæve pensionstillægget. Det er en del af vores skatterreform, og derfor undlader vi at stemme, fordi det punkt af de to kan vi godt støtte.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Villy Søvndal, og det er stadig væk korte bemærkninger, vi kører med i øjeblikket.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Når fru Sandy Brinck siger, at SF sejler rundt, betyder det, at hun ikke er i stand til at finde nogen linje i SF's færden, og det er jo altid uheldigt også for to partier, der skal arbejde så tæt sammen som vores. Men jeg tror, det skyldes en manglende sans for detaljen, om man så må sige.

Det, vi protesterede imod, da regeringen pil-lede pengene ud ved finanslovsforslaget, var lige præcis, at de pillede pengene ud. Jeg tror også, fru Sandy Brinck vil bekræfte, at med det her forslag piller SF ikke penge ud, ikke en eneste øre; for vi vil ikke tage pengene fra folkepensionisterne. Vi vil lave den omfordeling, at de ældre, der kun har den nøgne folkepension og derfor pensionstillægget, får en højere regulering. Til gengæld regulerer vi lavere, men tager ikke penge fra de grupper af ældre, der oven i folkepensionen har betydelige indkomster ved siden af.

Så det er forskellen. Vi tager ikke pengene ud. Vi laver en omfordeling mellem rige og fattige, og jeg er helt sikker på, at når Socialdemokratiet får tænkt sig om, så lyder det helt rigtigt i socialdemokratiske ører at tage fra dem, der har rigtig mange penge, til fordel for at give til nogle, der ikke har ret mange penge.

Kl. 14.00

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg kan sige til hr. Søvndal, at den detalje har jeg sådan set blik for, og jeg kan også sige, at det er fuldstændig korrekt, at pengene ikke forsvinder ud fra området.

Man kan sammenligne med den diskussion, vi havde, da vi talte børnecheck under finansloven, hvor det jo var en pointe også fra SF's side, at det var noget luskeri, når man går ind og ændrer ved reguleringen, sådan at det kommer hen ad vejen i et eller andet teknisk regnestykke. Det er lidt noget luskeri frem for at sige meget åbent og ærligt, at her vil vi have en indtægtsgradue-ring. Hvis det er en indtægtsgradue-ring af folkepensionens grundbeløb, man vil have, så synes jeg, at det havde været en mere klar måde at sige det på.

Men der er altså åbenbart stadig væk lidt zigzagkurs, og vi ser selvfølgelig frem til, at alle detaljer kommer frem, sådan at vi kan nå til enighed om det, som jeg går ud fra vi stadig væk er enige om, nemlig at de svagest stillede pensionister økonomisk set skal have det løft, som pensionstillægget kan være, også et forøget pensions-tillæg. Men den finansieringsmodel, som hr. Søvndal og SF har fremlagt, kan vi ikke støtte.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Det er vel lidt svært at beskyldte folk for lusk, når de ligefrem fremsætter et forslag; hvis man vil skjule noget, så synes jeg, at der er mere avancerede metoder end at fremsætte et forslag i Folketinget.

Det er ikke lusk, det er soleklart, hvad vi gerne vil, nemlig flytte om mellem reguleringen for dem, der ikke har ret meget, så at de får mere; til gengæld får de, der har meget, lidt mindre – vi kalder det også fordelingspolitik.

Derfor er der heller ikke tale om zigzagkurs. Det her er en linje, man også vil kunne følge i den kommende tid, nemlig at SF på de her områder går ind i en skarp prioritering for at sikre, at der er penge til de ting, vi gerne vil.

Men vi skal ikke tale os væk fra hinanden, det er der ingen grund til, så jeg vil sige tak for de sidste ord til fru Sandy Brinck. Vi jo er enige om at hjælpe, og jeg er ikke i tvivl om, at en kommende regering også vil være optaget af at lave den omfordeling, der sikrer pensionister, der har lave indkomster, bedre indkomster. Det deltager vi meget gerne i, og her er vores bidrag til, hvordan det kunne gøres.

(Kort bemærkning).

Pernille Falcon (EL):

Der er jo noget principielt i, om SF gradvis vil udhule folkepensionen for at lade den forsvinde; der bliver jo brugt den argumentation om de allerrigeste.

Efter Enhedslistens opfattelse er det sådan, at man burde beskatte dem, der har de gode indtægter, meget hårdere, end man gør i dag, og man burde beskatte nogle af dem, man nævner med millionindtægterne, meget hårdere, end det sker i dag, i stedet for at lade dem slippe for at betale skat.

Men det er dybt urimeligt, at man vil omlægge på den måde, således at man fortsætter med satspuljetyveriet, man fortsætter med ikke at vil-le regulere overførselsindkomsterne med det

fulde beløb, der snupper man penge fra de fattiges ydelser for at finansiere de fattiges sociale forhold. Den linje kører man nu videre her på pensionsområdet, hvor man så vil have, at folkepensionisterne skal finansiere de dårligst stillede pensionisters lille forbedring.

Vi vil have en forbedring, vi vil have en fuld regulering af folkepensionens grundbeløb, og vi vil have en markant forbedring af pensionstillægget.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Så er vi der, hvor det igen ikke kun er principielt, men hvor Enhedslisten også synes jeg, bevæger sig i retning af godt at ville føre fordelingspolitik.

Enhedslisten siger, at de hellere vil gøre det via skatten. Det vil vi også meget gerne, men så er det jo ikke en stor springende principiel forskel, vi diskuterer. Jeg tror, at den ældre, der får færre penge, hvis vedkommende er meget velhavende, er ret ligeglad med, om metoden er højere skat, eller den er, at man får reguleret sit folkepensions grundbeløb med en anden procentsats. Jeg tror, at det, man er optaget af, er, hvor mange penge der faktisk kommer ud af det.

Men jeg synes alligevel også, at det skabe klarhed, at Enhedslisten også med det her indlæg melder sig på det hold, der godt vil være med til at lave fordelingspolitik mellem velstillede ældre og ikkevelstillede ældre. Så er vi trods alt nået dertil, hvor det er metoden, hvormed man gør det, der skiller, og ikke selve målet at lave fordelingspolitik. Det synes jeg var en vigtig afklaring.

Kl. 14.05

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Hr. Villy Søvndal kan ikke lide, at vi bruger betegnelsen, at SF vil beskære folkepensionens grundbeløb. Men i de beregningseksempler, som er fremlagt i Folketinget, kan man jo se familietypeeksempler, som følger det her forslag, der både mister 5.000 kr. og 10.000 kr. om året. Det vil sige, at det her jo har en stor betydning.

Der står direkte i forslaget, at den måde, man regulerer folkepensionens grundbeløb på fremover, skal halveres. Det vil sige, at folkepensionens grundbeløb vil blive beskåret, når man måler relativt i forhold til de andre ydelser, der findes i samfundet.

Socialdemokratiet betegner det her forslag, denne her måde at beskrive det på, som lusk. Det er jeg enig i, det er en rigtig måde at beskrive det på. Så meget desto mere mærkeligt er det, at Socialdemokratiet ikke stemmer imod det her forslag.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Hr. Flemming Oppfeldt betegnede det som et forslag af stor betydning. Det er jo rigtigt, at SF ikke vil spille Folketingets tid med forslag, der kun har symbolværdi og ingen reel betydning. Det lader vi regeringen om.

Men igen synes jeg, det var pænt af hr. Flemming Oppfeldt at bekræfte, at hans første udsagn var forkert. Vi beskærer ikke folkepensionens grundbeløb, vi laver en lavere regulering opad end den nuværende regulering til gengæld for at flytte den høje regulering over på pensionstillægget, fordi vi er tilhængere af større lighed, end vi har i øjeblikket blandt de ældre.

Så tak igen til hr. Flemming Oppfeldt for at bidrage til afklaringen af, hvad SF's forslag drejer sig om.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Så er det fru Pernille Rosenkrantz-Theil som ordfører i anden omgang.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Lige for at tage fat i den der meget tekniske diskussion om regulering. Det mener jeg er en fuldstændig åndssvag diskussion. Det, der er virkelighedens verden for den pensionist, der bliver reguleret anderledes, som hr. Villy Søvndal kalder det, er jo, at der er færre penge at gøre godt med, købekraften bliver altså mindre. Så for den enkelte pensionist er det sådan set ligegyldigt, om man kalder det regulering eller nedskæring, konsekvensen er den samme.

Så vil jeg sige om fordelingspolitik, at jeg synes, der er opstået et sjovt begreb i SF omkring fordelingspolitik. Lad os nu gå ind og kigge på den SU-lov, som vi behandler senere i dag. Der laver SF også fordelingspolitik. SF og vi er enige om, at de enlige forsørgere og forsørgerne generelt i uddannelsessystemet skal have bedre vilkår.

Hvad gør SF? SF går ind og tager pengene fra de hjemmeboende, i øvrigt dagen før regeringen hældte 10 mia. kr. ud over hovedet på lønmodtagere og direktører og andre, som ved gud har bedre vilkår end de hjemmeboende studerende.

Men det er fordelingspolitik set med SF's briller, det er, at vi tager fra nogle, der ikke har særlig meget, til nogle andre, der ikke har særlig meget. Det er en mærkværdig måde at gøre det på.

Hvad pensionisterne angår, er det selvfølgelig en anden sag, for nogle pensionister har rigtig mange penge mellem hænderne. Hvad gør SF? SF går ind og regulerer, går ind og etablerer et håndtag, som vi godt ved, at politikerne år efter år efter år vil gå ind og skruer på. Hvis der er behov for lidt ekstra penge på finansloven, så er det mest oplagte selvfølgelig at sige, at så er det ikke dem, der tjener over 400.000 kr., men dem, der tjener lidt mindre og lidt mindre igen. På den måde betyder det, at det i sidste ende bliver en ydelse for de få.

Hvad angår folkeskoleområdet, hvorfor er det så, at SF ikke vil indføre brugerbetaling her? Jeg går ud fra, at SF og vi ikke ligger så langt fra hinanden på det punkt, og at det er et spørgsmål om, at man godt ved, at hvis man først begynder at indføre brugerbetaling for dem, der tjener mest i samfundet, så er det en glidebane. Så vil det betyde, at det breder sig, at der er flere og flere, der kommer til at betale brugerbetaling, og derfor er man imod.

Jeg kan ikke begribe, at SF ikke kan se, at det er det samme forhold, der gør sig gældende, når vi taler pengeydelse. Jeg kan ikke forstå adskillelsen mellem pengeydelse og ydelse som folkeskole. Og der skal jeg sige meget klart fra Enhedslistens side, at vi går ind for en fælles folkeskole, som folk ikke skal betale for. Vi går ind for en fælles folkepension, som alle bidrager til, og som alle får noget ud af. Vi går ind for et fælles sygehusvæsen, som alle bidrager til, og som alle kan benytte sig af. Vi går ind for en fælles SU, som alle bidrager til, og som alle får noget ud af.

SF er åbenbart begyndt at vakle, sådan at vi kan tage to af de punkter ud, nemlig der hvor man får penge. Det synes jeg er bemærkelsesværdigt. Jeg har lidt svært ved at forestille mig, hvordan man kombinerer den måde at se velfærdssamfundet på med det at være socialist, men man skal jo blive overrasket hver dag.

Kl. 14.10

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Hvis fru Pernille Rosenkrantz-Theil har svært ved at kombinere det med vurderingen af at være socialist, tror jeg, at hun skal gå hjem sammen med Enhedslistens øvrige medlemmer og stille følgende helt grundlæggende spørgsmål:

Hvordan kan det være, at dem, vi er allermest enige med i den her sag, er Venstre og De Konservative og Dansk Folkeparti?

Og hvad er det for en socialistisk bacille, de tre partier er blevet angrebet af, som gør, at den hårde socialistiske kurs, som Enhedslisten fører, er de fuldstændig enige i?

Giver det ikke anledning til at overveje hos Enhedslisten, om det mon er den rigtige side af fordelingskampen, man har stillet sig på? Eller er det alle de andre borgerlige partier, der er helt galt afmarcheret, når man vedtager et forslag, der rammer ned solidt der, hvor de mest velhavende i landet har placeret sig?

Jeg føler, at det er noget lettere at forklare fordelingspolitik på SF's maner.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Nu er det jo altid nemt at affeje en debat på den måde, som hr. Villy Søvndal gør. Det ville klæde hr. Villy Søvndal at tage indholdsdiskussionen i stedet for, men jeg skal selvfølgelig ikke blande mig i, hvordan SF prioriterer på den konto.

Jeg skal sige, at vi i Enhedslisten går ind for, at direktørernes børn kan gå i den fælles danske folkeskole, og at det også for direktørernes børn og for A.P. Møllers børn skal være gratis at gå i den fælles danske folkeskole. Derfor er det rigtigt, at Enhedslisten går ind for, at høj som lav, rig som fattig i det her samfund betaler skat, selvfølgelig de rige mere end de fattige, men at alle betaler skat og på den måde bidrager til også at sende A.P. Møllers børn i den fælles folkeskole, som skal være gratis for alle.

Det samme gør sig gældende for Enhedslisten, når vi diskuterer pensioner. Det er klart, at A.P. Møller skal betale langt mere i skat end alle vi andre, men velfærdssamfundet går ud på, at der er nogle fælles universelle ydelser, der gælder for alle mennesker i det her samfund. Det fælles grundlag skal vi have i Danmark, og det fælles grundlag mener jeg SF er med til at ødelægge med den linje, man lægger her.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg skal bare oplyse, når nu Enhedslisten også får debatten om, hvorfor de er endt sammen med Venstre og De Konservative i det her spørgsmål, at SF's synspunkt jo ikke er nyt. Det her har været SF's synspunkt siden SF's dannelsen i 1958, og det skyldes et helt principielt forhold til skat.

Jeg var for nylig ude at besøge nogle unge aktiverede. Jeg tager ikke Enhedslisten til indtægt for, at de bliver aktiveret på de satser, de gør. Det ved jeg godt Enhedslisten også er imod, men det bliver de. Er det ikke tankevækkende, at vi tvinger lavindkomstgrupper i det her samfund, indkomster på 5.000 kr. om måneden eller mindre, til at bidrage skattemæssigt til, at den ældre ude i Gentofte, der har en fantastisk høj indkomst, en fantastisk høj friværdi i ejendommen, til at de via deres skat skal bidrage til, at også den fantastiske rige børnefamilie kan få lov til at få nogle skattemidler overført fra den fattige kontanthjælpsmodtager eller fra den fattige lavindkomstfamilie, der stort set kun har til det daglige brød?

Jeg tror, det er svært, det er i hvert fald svært for mig at forstå, hvad det er for et fordelingsprincip, der driver til det standpunkt hos Enhedslisten. Jeg kan sagtens forstå, at man når det standpunkt hos Venstre og De Konservative og Dansk Folkeparti.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det kan jeg såmænd godt forklare hr. Villy Søvndal og SF. Det handler om, at vi i Enhedslisten går ind for, at de rigeste i det her samfund betaler langt mere i skat. Det handler om, at vi mener, at folk skal betale langt mere i skat af deres aktieindkomster, af deres ejendomme. Det handler om, at vi gerne vil have, at de multinationale selskaber skal betale mere i skat og A.P. Møller betale mere i skat ude i Nordsøen. Ved at vi får så mange penge ind fra de rigeste, er det muligt for os i vores skattereform at lægge op til, at lavindkomstgrupperne skal betale langt mindre i skat. Det er jo den måde, man fordeler byrderne i samfundet på.

Vi mener så, at der er nogle ting, der skal være fælles for alle i det her samfund, og der vil det jo være, som det i øvrigt også er i dag, de højeste indtægter, der betaler langt broderparten. Det er de bredeste skuldre, der bærer det tungeste læs. Det er dem, der betaler størstedelen af de velfærdsydelser, vi har i samfundet. Sådan er vores skattesystem indrettet.

Vi ville gerne have, at det var endnu mere markant, end vi kender det i dag, men det er

faktisk sådan, at det er de rigeste, der bidrager mest til de velfærdsydelser ud fra den progressive skattemodel, vi har i Danmark. Vi vil gerne have, at folkeskolen er fælles, at pensionen er fælles, at SU'en er fælles, og at sundhedsvæsenet er fælles. Det gælder åbenbart ikke SF.

Kl. 14.15

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 6 (SF) stemte for, 64 (V, DF, KF, RV, EL og KD) imod; 31 (S) stemte hverken for eller imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Anden behandling af lovforslag nr. L 168: Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Præcisering af kommunernes pligt til at yde hjemmehjælp m.v.)

Af Villy Søvndal (SF) m.fl.

(Fremsat 18/2 2004. Første behandling 23/3 2004. Betænkning 22/4 2004).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Kaj Ikkast):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Opford.*). Det er vedtaget.